

Светлина

Вестник за информация, култура и народно стопанство.

ДУПНИЦА, 3 септември 1921 год.

ИЗЛИЗА ВСЕК СЪБОТА

Урежда се от редакционен комитет при сътрудничеството на обществени дейци и др.

БРОЙ 19 БРОЙ

За обявления се плаща на 1 стр. 80 ст. кв. см. на останалите по 60 ст. на учрежденията по 60 ст. дума. 1 брой 50 ст.

Ръкописи не се връщат. Адрес: в. „СВЕТЛИНА“

Абонамент за година 30 лв. за 6 м-ци 15 лв. 3 м-ци 8 лева

Т-ца Мара Михайлова
и
Т-н Панайот Панайотов
сгодени
Дохран Щип

Т-ца Мара Николова
и
Т-н Андон Тригоров
ще се венчают на 4 септември 1921 година.
Настоящата заменя отделни покани.

УЧИТЕЛИ!

Учебници, тетради, моливи, мастила, блокчета, пастели, гибишири, плочи, калемки и др.; разни канцеларски материали и училищни пособия голем избор и на цени конкурентни ще намерите в КНИЖАРНИЦАТА на

Братя Н. Лазаркови — Дупница.

При по-голема покупка ще имате значителна отстъпка за бедните ученици.

Искате ли

да Ви пуснат сливите повече ракия?
Купете си бжнви по 3 — 4 хиляди килограма, които ще намерите при Крум Н. Кузманов в Дупница.

Преди да си купите, горни ризи, връзки, чорапи и др. галантерийни стоки, посетете, магазин

„БЕРЛИН“

на Исак Д. Бераха & Синове

Под контората на Г-н Иосиф Хаимов

НЕ ПРОПУСКАЙТЕ СЛУЧАЯ!

Продават се на износни цени: 1 лек автомобил марка „АДЛЕР“ добре запазен. Един газов мотор английска система от 9 конски сили малко употребяван.

Споразумение при
Петко Тъдев Механик — Дупница.

Страшните дни.

(2)

Черковната камбана почна да бие. Като, че ли нейните звукове беха тжни прощавайки се с своите съселени, които в продължение на десетки години ги е викала да се черкуват. Това бе знакът за събиране на мегдана.

Наташа държете в ръцете си малката Ося, която беше заспа. Стана взе двата вжрзопа, които бе приготвила; даде на Сашо дрешките на него и на сестричето му изправи се и като хвърли последен поглед на всичко, което я окръжаваше заплакава излезе из вратите, които грижливо затвори.

На мегдана се бе насбрал доста народ, всички плачеха. На всички бе мъчно да се разделят с своите родни огнища. Едни бързо се връщаха в къщи и взимаха онова, което мислеха, че ще им дотрeba, други връщаха обратно в къщи неща, сметайки, че по пътя ще им натегнат.
Най-сетне всички се събраха на мегдана и

камбания звън наново се разнесе из селото. Това бе последния сигнал за напускане селото.

Всички полека потеглиха. Плачът на майки, деца и бабички, които едвам вжрвеха, реват на животните правеха тая прощална вечер по-трагична.

След малко цялото село запусте. Камбания звън спре и само виенето на останали кучета оглашаваха обезлюденото село.

Те вжрвеха много бавно и в голем безпорядък. Всички млади и стари с изключение на съсем малките деца носеха по нещо било в ръцете или на гърба. На колите бе натоварено всекакъв багаж, предимно домашни покъщии. Добитъкът, който бе доста слаб, едвам теглеше товара, който не бе спроти силите му. Не беха пощадени в тоя поход и малките кончета и мулета и те носеха на гърба си по нещо.

Колкото повече се отдалечаваха от селото, толкова писците намалаяха като се заместваха с загрижени разговори: Къде отиваха? Далече ли е? Ще намерят ли подслон и хлеб. Нема ли да умрат по пътя от глад и пр. пр. въпроси, на които всеки даваше отговор както разбираше или предполагаше. Колкото и бавно да вжрвеха, обаче с от-

далечаването си се повече разредяваха. Зачестиха спирания, ту некоя бабичка едвам ходейки спираше да почива, ту некои претоваряха зле натоварения добитък, ту майките с малките деца бозайничета се разправяха, и затова малките почивки беха чести.

След тричасово ходене началото на тая нещастна варволица стигна до съседното тем село. Тук селените решиха да направят поне едначасова почивка за да могат се приборат всичките. Селото беше пусто, неговите обитатели беха го напуснали преди 3 дни. Пустотата и тъмнината в селото усилваше болката на тия нещастни преселеници.

Наташа носеше Ося в едната ръка, а в другата един вжрзоп. На гърба си бе заденала една голема бохча доста тежка: А Сашо ходеше, ту наравно с нея, ту я изпреварваше и с пръчка подкарваше воловете на колата. Тежкия товар, тжй много измори Наташа, че когато стигнаха в селото, тя бе капнала от умора. Като остави Ося на земята, сне товара от гърба си и едва можа да свие крака да седне. Сашо, който изпърво бе радостен, че ще иде при татко си, изморен се приближи при майка си и плачливо попита.
(Следва)

Интересно

за Г. Г. Учителите, библиотеките и читающия свет в околнята.

Представителството на най-големото книгоиздателство в България

АЛЕКСАНДР ПАСКАЛЕВ

за учебници, прочитни книги, списания и др. е дадено за Дупнишката околия на КНИЖАРНИЦА „ИДЕАЛ“ на Братя Давидови — Дупница.

Хлебната криза в града.

Тя не е новост за нашия град. Хлебната криза, заедно с общата криза се чувства отдавна, и ако тжкмо сега ние заговорваме за нея, то е защото взема остър характер с тенденция да се развие в още по-голема степен.

Хлеба поскъпнал! — Това е главния въпрос, който занимава тия дни гражданите, защото хлеба е главната, ако не и единствената храна за голема част от многобройните български семейства — Стига хлеб да има — останалото е лесно. Хлеб! Хлеб! Хлеб преди всичко! И дал го Господ: миналогодишната реколта още не е изчерпана, тая година се роди още повече, хамбарите за пълни, а в къщи оскъдица. Народът с право очакваше поевтиняване на тая единствена храна, а вместо това виждаме покачване на цената. Но да би се спрело това покачване на цената поне тук, ще свикнем както винаги и ще се помирим, като послушни българи с новото положение. Но ето чуват се гласове, че хлеба още ще поскъпне, че той ще стане 10 лв., а нам ни се струва, че както вжрви работата, той

може и да намине 10-те лева, — в същото време, когато хамбарите пръщат, и когато една голема част от складираните житни храни се заплашват от разваляне. Тие още не сме дошли до положението да горим храните и другите стоки, както това става обикновено в Америка, когато нема кой да даде голема цена за тях, — но случаи за разваляне на хранителни продукти и други стоки в складовете у нас са много и то тжкмо в такива моменти, когато народа се намира в най-голема нужда. С вжвждането на свободната търговия ние сме запазени от тая опасност, но сме застрашени от друга по-голема — да останем сжвжршено без хранителни припаси.

Идете днес по пазаря и потърсете да си купите например кашкавал — всеки ще ви се исмее: никъде вие нема да намерите тоя продукт, дето се казва, нито за чер, а тжкмо из Дупница се изнасят с десетки хиляди килограма. Същото може да се каже и за много други продукти, които или липсват на пазаря или са станали голема редкост. Защо става това? — Мно-

го ясно. Всичко има у нас в изобилие, но се изнася на вжн, защото търговците намират сметка да продават за французски или швейцарски стотинки вместо за български левове. И ако оскъдицата от хранителни продукти, заедно с придружаващата я растяща скъпотия, се чувстваше тжй остро при ограничения износ, всеки може да си представи положението в близкото време, след прокламирването на свободната търговия.

Сега всеки се пита: нема ли опасност да изчезне и хлеба, както много други хранителни продукти, на които почнахме вкуса да забравяме. Безпорно опасността е същата и произтича пак от същите причини. Търговията не познава скруполи, тя търси по-големи печалби и предлага своите стоки там, дето могат по-добре да се заплатят. И щом за това нема никакво ограничение, щом й са развжрзани ръцете, — тя ще изнесе храните през 10 морета, без да джржи сметка за положението на гладния български народ.

Една стачка на хлебарите още незавжршена, застрашени сме от нова, понеже те не са доволни от печалбата, която им определя Кметството и ако днес те се помирят с положението и се задоволят с помалка печалба, утре ще бждат пак недоволни, защото цената на житото и брашното постоянно се качва и ще продължава да се качва с засилването на износа и падането валутата на български лев.

Само ограничението на износа може да предотврати злото. В противен случай трябва да очакваме още по-големо поскъпване цената на хлеба и най-после затваряне на фурните.

Правителството трябва да създаде специално законодателство, с което да осигури прехраната на населението, като го снабди с евтин хлеб. Казваме етин, защото фурните може да бждат пълни и народа пак ще гладува, ако хлеба е скъп.

Пирони всички размери пристигнаха на ГЕОРГИ В. БАЧЕВ
Цени конкурентни